

LONTOON MERIMIESKIRKON JOULUTERVEHDYS

Monet suomalaiset joululaulut luovat tunnelmakuvia kauniista, lumisesta luonnosta. On hanget, korkeat nietokset, vaan joulu, joulu on meillä!

Viime viikon tapahtumien perusteella saimme huomata, että valkoisella maalla ja lumisilla puilla on myös kääntöpuolensa. Moni lentomatkustaja joutui muuttamaan suunnitelmiaan, kun lumi sulki lentokentät. Kirkon puhelinkin pirisi taajaan, kun ihmiset yrittivät varautua siihen mahdollisuuteen, että eivät pääsekään jouluksi kotiin. Valokuvia Heathrown kentältä katsoessani ajatus siirtyi kahden tuhannen vuoden taakse. Viimeisillään raskaana olevaan Mariaan, neuvottomaan Joosefiin, täpötäysiin majataloihin, monenlaiseen epävarmuuteen.

Kun Jeesus syntyi, hänen vanhempansa olivat matkalla. Väkeä oli verolle panon takia liikkeellä tavallista enemmän. Myös muut kuin Maria ja Joosef olivat reittinsä varrella asuvien ihmisten avuliaisuuden, kekseliäisyyden ja joustavuuden varassa. Niissä olosuhteissa jopa väliaikaismajoituksesta tallissakin oli syytä olla kiitollinen. Raamattu ei kerro, kuinka monta ovea Joosef kävi kolkuttelemassa ja mistä syistä majatalon pitäjät eväsivät Joosefin pyynnön saada Marialle ja itselleen majapaikka. Luulisin kuitenkin, että joukkoon mahtui paitsi auttavaisia ja pyyteettömiä myös välinpitämättömiä ja toisten hädästä hyötymään pyrkiviä yrittäjiä.

Yksi näkökulma joulun sanomaan avautuu sen kautta, miten kohtaamme muukalaisten hädän. Käperrymmekö itseemme vai näemmekö myös lähimmäisemme? Näytämmekö ovea vai kutsummeko peremmälle? Kun avaamme sydämemme toisten ihmisten tarpeille, saattaa käydä kuin sille tallin omistajalle, joka tietämättään sai olla osallisena Jumalan suuresta suunnitelmasta.

Tahdon kiittää kaikkia teitä, jotka olette kuluneena vuonna tukeneet kirkkomme toimintaa ja toivottaa teille hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta. ”Luo köyhän, niinkuin rikkahan saa, joulu ihana! Pimeyteen maailman tuo taivaan valoa!”

Teemu Hälli

Pastori, Lontoon suomalainen merimieskirkko